

CENTRALIZACYA

TOWARZYSTWA DEMOKRATYCZNEGO POLSKIEGO

DO

OGÓŁU TOWARZYSTWA.

OBYWATELE!

Z dniem 2 Czerwca r. b. kończą się obowiązki nasze, stosownie więc do § 3 Postanowienia z dnia 5 Lipca 1835 r. wzywamy niniejszemu Towarzystwo do wyborów na członków przyszłego składu Centralizacyi.

Czynność ta potylekroć w Towarzystwie odnawiana, już go oddawna oswoiła z ważnością swoją. Nie będziemy się nad nią zastanawiać. Wiecie dobrze, Obywatele, jakiej natury działania są przedmiotem ciągłych usiłowań naczelnej instytucyi waszój; wiecie również jakie przymioty mieć powinni członkowie do niej powołani, aby szczęśliwie rozpoczęte dzieło, w dalszemu rozwijaniu się swoim na szwank narażone nie było. Ograniczamy się przeto na przypomnieniu wam, iż jeżeli w jakim, to w tym szczególnie przypadku, manifestacya Towarzystwa, powinna być jak najwyraźniejsza, to jest objawić się przez głosy jak najliczniejsze. Spieszne całej czynności zakończenie, moralna nawet wypadku jej wartość, wymagają tego. Cel ten w zupełności osiągniętym zostanie przez proste, ale ściśle przepisów ustawy dopełnienie; dla tego dosłownie je tu przytaczamy :

§ 12. Wybory na członków Centralizacyi w sposób następujący dokonywane będą. W dniu jednym przez Centralizacyę dla całego Tow. do wyborów oznaczonym, członkowie zejdą się na posiedzenie sekcyi, gdzie nad ważnością aktu zastanowiwszy się, jako też rozebrawszy ogólne przymioty w członkach Centralizacyi Tow. potrzebne, każdy na osobnej karteczce pięciu kandydatów, z wyrażeniem imion i nazwisk, a nawet innych odznaczeń, gdyby tego potrzeba wymagała, napisze, i karteczkę podpisaną przez siebie, sekretarzowi złoży. Sekretarz w miarę składania kartek, wpisywać je będzie do protokołu wraz z nazwiskiem podającego, a po zakończeniu wotowania, protokół odczyta i przyjęty wraz z prezydującym podpisze.

§ 13. Wypis z protokołu wotów poświadczony przez prezydującego i sekretarza, zaraz nazajutrz po dokonanych wyborach do Cent. odesłanym być winien.

§ 14. Członkowie pojedynczo mieszkający, wota swoje na członków Cent. Towarzystwa wprost do samej Centralizacyi odsyłać mogą.

§ 15. W dni ośm po naznaczonym terminie do wotowania, Centralizacya do obliczenia wotów przystąpi, i obranych większością Tow., do zajęcia miejsca w Centralizacyi powoła. Nadto szczegółowy wykaz wotów w miejsce raportu sekcjom rozeszle. Wybory takie dopóty ponawiane być winny, dopóki Centralizacya w całym składzie swoim uzupełnioną nie zostanie.

§ 16. Miejsce dla Centralizacyi ogół Tow. przy wyborach członków oznacza, które jednak Centralizacya w razie ważnych powodów, każdego czasu zmienić może.

Termin do wyborów *na d. 17 Kwietnia* naznaczamy. Lista imienia członków Tow. w tych dniach rozesłaną zostanie.

Dla uzupełnienia wiadomości przy obecném wotowaniu potrzebnych, zamieszczamy tu pismo jednego z członków terażniejszego składu Centralizacyi do ogółu Towarzystwa.

OBYWATELE !

Zanoszę prozbę do tych Obywateli, którzyby sobie życzyć mogli, widzieć mnie w przyszłym składzie Centralizacyi, aby w miejsce moje innego kandydata podać chcieli. Powody jakie mnie skłoniły do usunięcia się od kandydatury są wiadome Centralizacyi, i przez nią za dostateczne uznane.

TOMASZ MALINOWSKI.

Wybierając członków Centralizacyi, Towarzystwo ma jeszcze oznaczyć miejsce jój pobytu, jako też wybrać jedną z Sekcyj na Sekcyą Przedstawiającą, w miejsce Sekcyi Nantes, która nadesłała nam następujące pismo :

Sekcyja przedstawiająca T. D. P. w Nantes do Ogółu Towarzystwa.

Obywatele !

Sprawując od dwóch lat obowiązki Sekcyi Przedstawiającej, staraliśmy się zawsze wypełniać je w ten sposób, aby i prawom naszym zadosyć uczynić i zaufaniu waszemu odpowiedzieć. Towarzystwo nasze przez ustanowienie Sądów bratnich zapewniwszy sprawiedliwość członkom swoim, a sobie rękojmnią dla jednogodności w działaniach, nie wielką wprawdzie pozostawiło pracę dla Sekcyi Przedstawiającej, w ciągu albowiem dwóch lat, [zaledwie 16 spraw przyszło do niej po rozsądzenie w apellacyi, co wyraźnym jest dowodem i mocy naszego związku i sprawiedliwości jego sądowniczych instytucyj, skoro interesowane strony na decyzjach w pierwszej instancyi wydawanych zwykle poprzestają.

Z tém wszystkiém my dłużej na tój drodze służyć Towarzystwu niemożemy z powodu iż wielu członków Sekcyi naszój dla ubocznych zatrudnień miasto Nantes opuszcza, uszczuplając tak dalece komplet iż niebylibyśmy w stanie odpowiedzieć ważnym obowiązkom Sekcyi Przedstawiającej, i dla tego prosimy Towarzystwo aby nas od tych obowiązków nadal uwolniło.

Sekretarz,

Kostrzewski.

Pozdrowienie i braterstwo.

Prezydujący z kolei,

Miecznikowski.

Listę Sekcyj, z oznaczeniem ile każda liczy członków, załączamy.

Agen	7.	Metz	8.
Angers	8.	Nantes	16.
Angoulême	7.	Nevers	7.
Besançon	8.	Niort	5.
Bordeaux	7.	Paryż	60.
Clermont	16.	Puy l'Evêque	13.
Hâvre	15.	Reims	5.
Lyon	9.	Rochelle (la)	8.
Londyn	12.	Rouen	16.
Le Mans	9.	Strasbourg	19.
Marmande	5.	Toulouse	18.
Marseille	6.	Tours	11.
Montpellier	8.		

Nad projektem Ob. Józefa Kozirowskiego, otrzymaliśmy następujące uwagi :

1. *Sekcja Rouen.* Projekt członka Kozirowskiego uważamy za niepotrzebny, bo wolność druku od chwili zawiązania się Tow., miała i ma miejsce, a Okólniki Tow. będąc wszystkim przystępne, odpowiadają wolności odzywiania się do ogółu, bez szkody jakaby spowodziło odzywianie się za pośrednictwem pism publicznych. Mając jednakże na celu usunięcie mylnego mniemania w tej materji niektórych członków, oraz rozwinięcie § 79, proponujemy dodatek :

Że każdy członek Tow. ma prawo wydawania dzieł, broszur, rozpraw, dzienników i upowszechniania wszelkimi drogami pojęć i zasad Tow.

2. *Członek z Hautvillers,* podający projekt, tak go na nowo popiera.

Odczytując z zupełną bezstronnością wniosek o wolności druku i uwagi nad nim Centralizacyi, spostrzegać można iż takowa nie chciała lub nie pojęła głównej myśli wniosku. Niezaprzeczoną jest rzeczą iż Towarzystwo nie ma ani żandarmów, ani prokuratorów, ani więzień, aby ścigać piszących. Jeżeli zatem materialnie rzecz tę brać będziemy, istnieje u nas wolność druku. Lecz niedość na tém iż prawo nie ścieśnia wolności druku, trzeba aby opiekowało się piszącymi, czyli aby autor występując na widok publiczny miał zupełne przeświadczenie iż w razie *gdyby władza zechciała go prześladować, zupełna sprawiedliwość wymierzona mu będzie.* Zastanówmy się czyli tę pewność otrzymania sprawiedliwości posiadają dziś piszący. Napróżno Centr. wysiła się na dowody iż istnieją w Towarzystwie : Pismo Towarzystwa, Okólniki, Pszonka, i t. d. Co wszystko niczego nie dowodzi. Centralizacya albo chciała znużyć umysł czytających, albo w inną zwrócić go stronę. Któż nie wie iż w kraju istnieją gazety, pisma, i t. d., a przecież jestże to dowodem iż w Polsce istnieje wolność druku. Centralizacya dowodzi iż prawo postanowiło Pismo Towarzystwa, że prawo chce aby okólniki obejmowały rozmaite wnioski, że Towarzystwo prenumeruje Pszonkę (!?). Prawda. Więc tak rozumiejąc powiedziećby można, iż ponieważ prawo powiedziało w kongresowej Polsce iż poddany może porzucić swojego dziecka, wypłaciwszy należność dworowi, a zatem chłop był u nas wolnym. Ponieważ prawo lub zwyczaj chce aby w sądach wojennych rossyjskich

zasiadał żołnierz i podoficer z oficerami, a zatem żołnierz rossyjski jest broniony przeciwko nadużyciom swych oficerów.

Dzisiejsza apellacya od sądów bratnich do sekcji przedstawiającej, nie odpowiada ważności przedmiotu, ani nie daje dostatecznej rękojmi piszącemu. *Sama tylko apellacya do Ogółu, może być przyzwolita w tej okoliczności.* Centralizacya utrzymuje na zbiecie tego założenia; 1. że kwestya druku nie jest dość ważną aby ogół nią się zajmował; 2. że Two zajmować się winno rozbiorem kwestyj politycznych; 3. że apellacya do ogółu jest niewykonalną.

Co do 1. Towarzystwo przede wszystkim powinno starać się o utrzymanie własnego bytu, a zatem powinno » szukać w piśmie jakiego mniemanego » współwyznawcy czy są, lub nie, ukryte, a Towarzystwu szkodliwe widoki; » bo potęga jego nie jest fizyczna, ale moralna, oparta na pojęciu celów Towarzystwa, które rozwijamy przez pismo. Nadto Towarzystwo powinno nie tylko rozierać czyli pismo jest mu szkodliwem lub nie, lecz nawet bronić przeciwko namiętności władzy tych z pomiędzy piszących, którzyby jej prawdę wytykać poważyli się.

Co do 2go. Kwestye polityczne są ważne, lecz nie mogą się porównać z kwestyą bytu Towarzystwa. Jeżeli niezabespieczymy piszących od przesładowań, pytam się kto kwestye odpisywać będzie.

Co do 3go. Prawo dawne nakazywało, aby wszelkie sprawy, jakiegokolwiek rodzaju, w ostatniej instancyi roztrząsane były przez Ogół; takie prawo było niewykonalne. Lecz przenosząc później apellacyą we wszelkich sprawach do Sekcji Przedstawiającej wpadliśmy w drugą ostateczność. Kwestye bytu Towarzystwa, kwestye druku i kwestye nadużycia władzy do ogółu należeć winny; reszta do Sekcji Przedstawiającej. Centralizacya oczywiście minęła się z prawdą, utrzymując iż przez oddanie ważniejszych spraw pod roztrząśnienie Towarzystwa wracamy do pierwiastkowego stanu.

3. Dwóch członków, jeden z *Châlons sur Marne*, drugi z *Vienne le Château*. Projekt Ob. Koziorowskiego pomimo uwag Centralizacyi nie traci na swęj wartości; dowodzenie i utrzymywanie że wolność druku istnieje dla wszystkich członków Towarzystwa, jako członków, są wyrazami bez rzeczywistości. Istniejeż ta wolność, kiedy codziennie najzdolniejsi i najgorliwsi członkowie Towarzystwa są wykreślanii, za to że jej używać chcieli. Projekt ma na celu zapobiedz smutnym a na nieszczęście zbyt często powtarzającym się nadużyciom wykreślenia za druki. Sama Centralizacya widzi tego potrzebę, kiedy mówi w swoich uwagach nad projektem: » artykuł do » Pisma Towarzystwa dla jakichkolwiek powodów nie przyjęty, może być » przez samego autora oddzielnie ogłoszony; i jeżeli w nim nie przeciwnego » Towarzystwu nie będzie, nikt go zapewne do odpowiedzialności nie pociągnie. » Potwierdźcież Obywatele te wyrazy Centralizacyi, dajcież sankcyą ogólną na jej myśl popierającą projekt powyższy; sam projektujący niczego więcej nie żada, jak tylko iżby artykuły i pisma członków nie przeciwnego Towarzystwu niezawierające, do odpowiedzialności pociągane nie były. Rozszerzcie tylko Obywatele to prawo, a raczej tę myśl Centralizacyi do pism, których Centralizacya do okólników przyjąć nie chce. To postanowienie nie nadweryż w niczém siły, sprężystości i jednoci Towarzystwa. Okólniki bowiem przez nieczłonków Towarzystwa czytane być mogą i w istocie są czytowane; każda więc myśl niewyrobiona jeszcze na zewnątrz zaraz występuje. Przyczyna tylko pozorna obawy Centralizacyi osłabienia i sparalizowania sił, gdyby prawo powyższe utrzymało się, żadnej zmiany z tej

strony nie sprowadzi ono w Towarzystwie, a ma z drugiej strony korzyści niezaprzeczone. Jeżeliby Centralizacya w istocie ogłaszała i miała chęć ogłaszać wszelkie projekta i wnioski członków, dla czegoż sprzeciwiać się istnieniu prawa, któreby się stało zbyteczne, a zatem nieużyteczne, i jako takie zniesione byćby musiało. Lecz Centralizacya nie ma chęci ogłaszać wszystkich projektów, a szczególnie wniosków i uwag instytucji naczelniej dotyczących; dla tego projektowi jest przeciwna. Prawo to pociąga ważniejsze korzyści za sobą; postawi ono w możności wytykać publicznie błędy i uchybienia władz swoich, a tego rodzaju napomnienia nie zostają bezskuteczne; Towarzystwo zaś całe będzie miało gwarancję i najdokładniejszą kontrolę w postępowaniu władz swoich. Z tych więc powodów uważamy powyższy projekt za potrzebny i konieczny.

Opinia Centralizacji. — Ostatni okólnik dostatecznie rozjaśnił wszystkie podanego projektu kwestye; dowodem jest tak mała liczba popierających go uwag. Dla tego sądzimy iż nowe nad nim rozwodzenie się byłoby zbyteczne. W objaśnieniu sprostujemy tylko dwa twierdzenia, na mylnych faktach oparte.

Członek Koziorowski uważa jakoby wolność druku czczeniem u nas była wyrazem, dla tego że Sekcyja Przedstawiająca, nie daje piszącym dostatecznej rękoi. Twierdzenie to, aby jakkolwiek wagę mieć mogło, potrzebowałoby znaleźć poparcie w dokonanych czynach, to jest, aby Sekcyja Przedstawiająca w rzeczy samej usuwała z Towarzystwa członków za ogłaszane przez nich, a Towarzystwu nieszkodliwe pisma. Tego wszakże członek Koziorowski nie twierdzi. Wyręczają go dwaj drudzy wniosek jego popierający, utrzymując: « iż codziennie najzdatniejsi i najgorliwsi członkowie Towarzystwa są wykreślanii za to, że wolności druku używać « chcieli. » O tych codziennie wykreślanych członkach nie wiemy wcale. W tych czasach wykreślono wprawdzie kilku, lecz nie za użycie wolności druku, ale za podzielenie i przystąpienie do zamiarów byłego gerenta *Demokraty*. Czy te zamiary były lub nie szkodliwe, nie sam Sąd Bratni i Sekcyja Przedstawiająca, wydali o tém wyrok, ale Towarzystwo całe, postępkem Tomkiewicza oburzone; bo nie szło tu o wolność druku, ale o usiłowanie zwichnienia głównej Towarzystwa myśli. Wszystkie do podobnych kategorii należące wykreślenia, tak dawne jak terażniejsze taki miały charakter, i nieinaczej przez ogół Towarzystwa pojmowane były.

Ciż dwaj członkowie mówią jeszcze o projektach przez Centralizacyą nieogłaszanych. W rzeczy samej dwa czy trzy przypadki tego rodzaju miały miejsce w ciągu istnienia Towarzystwa. Centralizacya musiała wówczas wybierać między narażeniem Towarzystwa na skompromitowanie w obec władz rządowych, a ściślem zastosowa-

niem się do przepisów ustawy. Wybór nie był trudny. Członkowie zapominają niekiedy, iż ciągle jesteśmy pod czujnym okiem nieprzyjaciół Polski, którzy z każdej nierozwagi naszej korzystają, prace nasze przerwać, a przez to utrudzać je pragną. Głosłowne zaś oskarżenia o zatajeniu innych jakichś projektów, tłumieniu myśli, przez niechętnych Twu rozsiewane, lekkomyślnie powtarzane mi być nie powinny. Dostyc wspomnieć iż owe mniemane projekta, w archiwach Centralizacyi spoczywać mające, byłyby zapewne ogłaszane przez samych zaskarżycieli, już od dawna w Towarzystwie niebędących, w innych pismach, takiego rodzaju publikacyi chciwych : dostyc przejrzeń umieszczane w okólnikach projektu i uwagi wyraźne lub uboczne na Centralizacyą oskarżenia obejmujące; aby się przekonać iż wieści o ukrywaniu przed Towarzystwem projektów, żadnej nie mają podstawy. Dwóm członkom wiele jeszcze idzie o to, aby nie w okólnikach, ale publicznie błędy i uchybienia Centralizacyi wytykane były. Czyliż ich w tym względzie nie dostyc jeszcze wyręczają nieprzyjaciele Towarzystwa?

Okazuje się przeto, iż fakta na których opartą jest potrzeba zmiany ustaw nie istnieją; a tém samym potrzeba téj zmiany również nie istnieje. Dla tego pozostajemy przy pierwotnym zdaniu naszym, jesteśmy za całkowitým projektem odrzuceniem.

Co do wniosku Sekcyi Rouen, o ustanowienie dodatkowego przepisu : « iż członkowie Towarzystwa mają prawo wydawać dzieła, « broszury, rozprawy, i t. d. » przepis podobny byłby zbyt cenny; członkowie albowiem nie tylko mają prawo takie, ale jeszcze i obowiązek, ciążący na każdym, kto do jego wypełnienia jest usposobiony. Jeżeli w tym względzie mogła być jaka wątpliwość, obecna dyskusya znosi ją zupełnie.

Oprócz projektów niniejszym okólnikiem objętych, które załatwione być mają w dniu na wybory oznaczonym, zechcą jeszcze Sekcye i pojedynczy członkowie nadesłać wota na kwestye dawniej przedstawione a dotychczas nie rozstrzygnięte. Dnia przeto 17 Kwietnia odbyć się powinny :

1. Wybory na pięciu członków Centralizacyi.
2. Wskazanie miejsca jej pobytu.
3. Wybor Sekcyi Przedstawiającej.
4. Wotowanie na wniosek członka Koziarowskiego o wolności druku.

Z dawniejszych zaś,

5. Wotowanie na wniosek o umorzenie składek zalegających, umieszczony w 3 i 5 okólniku.

6. Wotowanie na wniosek o zmianę stosunku podatku braterskiego z 113 na 114, umieszczony w 3 i 5 okólniku.

7. Wotowanie na wniosek o przeniesienie z remanentu funduszów bratnich fr. 500 do kasy Towarzystwa, umieszczony w okólniku 3 i 5.

8. Wotowanie na wniosek członka Jansena modyfikujący formę przyjmowania członków, umieszczony w okólnikach 5 i 7.

Na cztery ostatnie projekta nie wotowali jeszcze członkowie : w Airvault , Alençon , Ammonay , St.-Amand , Blois , Barbaste , Besançon , Belleville , Bouzonville , Cosne , Condé sur Noireau , Corbigny , Chateau Razay , Dieppe , Dreux ; Dax , St.-Etienne , Fontainebleau , La Guerche , Grignon , St.-Jean d'Angely , Jersej , Largentière , Lamontagne , Laloupe , Marmande , Montmarault , Moulins , Mayet , Neuf-Brisac , Nîmes , Nonancourt , Nogent sur Seine , Provins , Le Puy , Puissaye , Roanne , Rochefort , Rennes , Sillé le Guillaume , Tonnay-Charente , Veyrac.

Wzywamy sekretarzy Sekcyj , aby we wszystkich przedmiotach wyżej wymienionych ściągnąć chcieli wota od członków na posiedzeniu nieobecnych , jako też od tych , którzy na ostatnie projekta nie wotowali.

Na przedstawioną do rozwagi Towarzystwa kwestyę o *Organizacji władzy prawodawczej* , odebraliśmy uwagi od trzech jedynie Sekcyj : Londyskiej , Paryzkiej i Montpellier. W innych członkowie , którym redakcyja dotąd powierzana była , zmienili miejsce pobytu , przenosząc się już to do Paryża , już to do małych miasteczek , przez co dyskusya w Sekcyach odbyta , nie mogąc być sposobem dotychczas używanym zreasumowaną , po za obręb Sekcyj nie wyszła. Tu jest główna przeszkoda dla której rozbiór téj kwestyi ogłoszonym nie został — przeszkoda do usunięcia niepodobna , a tém samém innej drogi szukać nakazująca.

Tę drogę łatwo znajdziemy , zapatrując się na istotny cel tego rodzaju pracy.

Przez rozbiór kwestyj polityczno-socyalnych , Towarzystwo zamierzyło wyrobić w sobie samém jak najjaśniejsze pojęcie o przy-

szłych Polski potrzebach, i pojęcie to upowszechnić. Głównym wyrobieniem środkiem jest dyskusya; upowszechnienie zaś odbywało się dotąd przez ogłaszanie na zewnątrz pojedynczych rozpraw.

Brak członków dyskusyę Sekcyi w kształcie rozprawy przedstawić mogących, nie przeszkadza prowadzeniu dyskusyi, czyni tylko niepodobnym jój upowszechnienie pod formą dotychczas używaną. Jeden z głównych celów może być osiągnięty: idzie tylko o osiągnięcie drugiego.

Jeżeliby Sekcyje w miejsce nadsyłania uwag w kształcie rozpraw, przesyłali protokół z posiedzeń, na których odbywała się dyskusya, Centralizacya mogłaby z nich przedstawić jedną ogólną reasumpcyę, obszerniejszą od dotychczasowych, to jest obejmującą wszystkie rozwinięte lub rzucone w Towarzystwie myśli; mogłaby je nawet rozszerzyć, a w potrzebie uzupełnić. Tym sposobem rozbiór kwestyj nie przedstawiałby wprawdzie tak dokładnego obrazu pojęć Towarzystwa, jak pisma pojedynczych Sekcyj i członków; ale z drugiej strony, zamiast kilkunastu rozpraw o tymże samym przedmiocie, z tegoż samego stanowiska traktujących, mielibyśmy jedną tylko, uniknęlibyśmy powtarzań czytelnika nużących; rzecz sama zwięźle przedstawiona zyskałaby na jasności; a tém samym ów drugi cel — upowszechnienie pojęć Towarzystwa — byłby jeszcze, z większą pod tym względem dla sprawy ogólnej korzyścią osiągnięty. Oprócz tego, zyskalibyśmy niewątpliwie na czasie. Dotychczas, w przeciągu lat czterech (od 1838 r.) dziewięć tylko rozbrano kwestyj; kiedy, licząc jedną na trzy miesiące, moglibyśmy byli 16 ich rozebrać. Przyczyną zwłoki była jedynie redakcyja w Sekcyach, zbyt uciążliwa dla członków, którzy tego rodzaju pracy, całego czasu swojego poświęcić nie byli w możności. Jeżeli jedna tylko będzie ogólna reasumpcyja, każda kwestya w ciągu trzech miesięcy wydiskutowana, a wypadek dyskusyi w tymże przeciągu czasu z łatwością będzie mógł być przedstawiony.

Wszystkie te powody razem wzięte, skłaniają nas do nadania innej formy, dotychczasowym manifestacyom Towarzystwa w przedmiocie kwestyj polityczno-socyalnych. Tém pewniejszy jesteśmy ogólnego w tym względzie przyzwolenia, iż jest to, z jednej strony jedyny środek usunięcia obecnie zjawiających się przeszkód, z drugiej w niczem głównego celu nienadwężający.

Zechcą przeto Sekcyje niezwłocznie nadesłać protokół posiedzeń, na których odbyto dyskusyę nad kwestyą w okólniku 3m podaną. Dołączwszy do nich już otrzymane uwagi, starać się będziemy ułożyć ogólną reasumpcyą, pośpieszymy z jój przedstawieniem w okół-

nikach, a dla zewnętrznego użytku w Pismie ją Towarzystwa umieścił. Tenże sam porządek i nadal zachowany zostanie.

Ponieważ następna kwestya przed rozwiązaniem obecnej dyskutowaną być nie może, przeto z jęj podaniem wstrzymać się na teraz musimy.

RACHUNEK OGÓLNY Z FUNDUSZÓW T. D. POLSKIEGO.

Od 1 Grudnia 1841 do 1 Marca 1842.

PRZYCHÓD.

Remanent ogólny funduszów z dnia 1 Grudnia 1841 r.		
wynosił		fr. 1,053 c. 32
1 Podatek zwyczajny	fr. 1,998 c. 95	} . . . » 2,317 . 45
2 Składka nadzwyczajna	» 100 » »	
3 Za pisma Twa	» 74 » »	
4 Ze sprzedaży dzieła ofiarowanego przez Raspaila	» 2 » 50	
5 Na familię J. Zaliwskiego	» 118 » »	
6 Z po za Towarzystwa na wsparcie	» 16 » »	
7 Zwrot wsparcia	» 8 » »	
Ogół przychodu		fr. 3,370 c. 77

ROZCHÓD.

1 Na potrzeby Towarzystwa	fr. 1,289 c. 25	} . fr. 2,820 c. 30
2 Wydatki nadzwyczajne	» 752 » 70	
3 Wsparcia z funduszów bratnich	» 674 » 70	
4 Familii J. Zaliwskiego	» 103 » 65	
Pozostaje w kasie z dniem 1go Marca 1842		fr. 550 » 47

W wykazie z rozchodów nie zamieszczony jest jeden jeszcze wydatek, który uczynić za rzecz pożyteczną uznaliśmy, Dziesięciolecia przeszłość Emigracyi przedstawia wiele nauczających przestroż; w niej leży źródło terażniejszego stanu, z niej przyszłość z łatwością daje się już wyprowadzić. Nasze przekonania wzmacniają się sumiennęm jęj obejrzeniem, a dobrej wiary przeciwnicy, wymownemi dowodami dokonanych czynów, snadniej jak prostęm rozumowaniem z błędu wyprowadzeni być mogą. Te uwagi nastreczyły nam myśl wydania *Noworocznika Demokratycznego*, który przedstawia wierny rys dotychczasowych Emigracyi dziejów. Noworocznik ten w tych dniach wyszedł z druku. Znakomitsi pisarze emigracyjni ozdobili go poezyą i literacko-politycznemi artykułami; koszta jeszcze nieobliczone, są znaczne. Wrócą się jednak, byleby członkowie czynnie zająć się ehcieli upowszechnieniem tak użytecznego i zajmującego dzieła. Cena jest fr. 4.

Sekcya Paryż przedstawia do powtórnego przyjęcia Obywatela Stanisława Marciejewskiego, wykreślonego z listy członków Towarzystwa przez Sekcyę Strasbourg w 1837 roku, członkowie ktorzyby mieli jakie powody do zaniesienia oppozycyi przeciwko przyjęciu tego obywatela, zechcą zarzuty swoje we właściwém czasie i za naszym pośrednictwem, zakommunikować Sekcyi Przedstawiającej.

Do tego okólnika należą zmiany jakie w liczebnym stanie Twa w tym czasie pozachodziły.

PRZYJĘCI

1967. Moczulski Ignacy, d. 3 Października 1841 w Tours.

1968. Mikisz Ferdynand, d. 9 Stycznia 1842 w Metz.

1969. Suzin Kalixt, d. 20 Stycznia 1842 w Bordeaux.

Z pomiędzy niewiadomych z pobytu zgłosili się do czynności :

Kisielewski Szymon, w Rochefort.

Przyborowski Jakób w Clermont-Ferrand.

Na mocy postanowienia z d. 24 Grudnia 1839 r. przywrócony został do Twa decyzją Sekcyi przedstawiającej z d. 13 Marca 1842, Piotrowski Rufin.

WYKREŚLENI.

1. Barański Józefat, decyzją Sekcyi Przedstawiającej z d. 23 Stycznia 1842 za lekkomyślne i potwarcze targnięcie się na honor współczłonków.
2. Oliwiński Jan, decyzją Sekcyi Przedstawiającej z d. 22 Lutego 1842 za postępowanie uchylające zasadom demokratycznym.
3. Kawecki Ludwik, wyrokiem Sądu bratniego w Tuluzie z d. 7 Sierpnia 1841 za niedopełnianie obowiązków członka i niepodzielanie zasad Twa.
4. Danejko Aleksander, wyrokiem Sądu bratniego w Tuluzie z d. 7 Sierpnia 1841 za uronienie grosza publicznego.
5. Laskowski Łukasz, decyzją Sekcyi Przedstawiającej z d. 22 Lutego 1842 za niedopełnianie obowiązków członka.
6. Adamowicz Stanisław, wyrokiem Sądu bratniego w Havre z d. 13 Grudnia 1841 za nieczynność i niepodzielanie zasad Tow.
7. Iwaszkiewicz Franciszek, wyrokiem Sądu bratniego w Havre z d. 13 Grudnia 1841 za postępowanie niezgodne z charakterem członka.
8. Tchorznicki Ignacy, wyrokiem Sądu bratniego w Havre z d. 15 Stycznia 1842 za nieczynność i obojętność dla sprawy demokratycznej.
9. Chałgasiewicz Stanisław, wyrokiem Sądu bratniego w Havre z d. 15 Stycznia 1842 za postępowanie niezgodne z charakterem członka.
10. Wilczyński Franciszek, wyrokiem Sądu bratniego w Angers z d. 14 Listopada 1841 za przeniewierzenie się w powierzonych mu obowiązkach bibliotekarza Czytelni Sekcyi Paryskiej.
11. Kłobudzki Marcin, wyrokiem sądu bratniego w Clermont-Ferrand z d. 13 Października 1841 za zaniedbywanie obowiązków członka i niepodzielanie zasad Twa.

12. Zwoliński Adolf, wyrokiem Sądu bratniego Sek. Paryż z d. 21 Listopada 1841 za nieczynność i obojętność.
 13. Wyszyński Emil,
 14. Dobrzyński Michał,
 15. Piątkowski Szymon,
 16. Sadowski Felix,
- } wyrokiem Sądu bratniego w Tuluzie z d. 9
Stycznia 1842 za odstąpienie zasad Twa.
17. Konopiński Franciszek, wyrokiem Sądu bratniego w Rouen z d. 31 Października 1841 za współnictwo w zamachach na był Twa wymierzonych.
 18. Bieliński Jan, decyzją Sekcyi Przedstawiającej z d. 23 Stycznia 1842 jako niemoralny i szkodliwy T. D. P.
 19. Przywarski Antoni,
 20. Romanowski Maciej,
 21. Jezierski Modest,
 22. Piasecki Wincenty,
 23. Gnatkowski Stanisław,
 24. Paszkowski Floryan,
 25. Polakowski Ignacy,
 26. Zeryng Andrzej,
 27. Korzeniowski Jan,
 28. Niebyłowski Cypryan,
 29. Nowak Faustyn,
 30. Waszkowski Konstan.,
- } wyrokiem Sądu bratniego w Angers z d. 14
Listopada 1841; a) za połączenie się z nie-
przyjaciółmi Twa i popieranie ich niemora-
lnej i nieprawnej sprawy; b) za odstąpienie
zasad Twa w celu zaburzenia go i onemu szko-
dzenia; c) za nieuszanowanie woli wszech-
władztwa i praw Twa.
- } wyrokiem Sądu bratniego w Rouen z d. 2 Stycznia 1842 za czynny
udział w zaburzeniu Twa i łączenie się z jego nieprzyjaciółmi,
za zamach dążący do zerwania jedności istniejącej między ogó-
łem stowarzyszenia i Centralizacją, za wyłamanie się z pod
wszelkich praw i form w Twie wolą większości ustanowionych.
31. Skrodzki Ludwik, wyrokiem Sądu bratniego w Clermont-Ferrand z d. 13 Stycznia 1842 za uchybienie prawom Twa, za niepodzielanie zasad Tow. i za złe dążności.
 32. Lubben Wincenty, wyrokiem Sądu bratniego w Clermont-Ferrand z d. 13 Stycznia 1842 za niepodzielanie zasad Twa i za niechęć ku myślom demokratycznym.
 33. Piasecki Karol, wyrokiem Sądu bratniego w Paryżu z d. 26 Grudnia 1841 za obojętność dla sprawy demokratycznej i nieczynność.
 34. Niemojowski Alexander, wyrokiem Sądu bratniego w Paryżu z d. 26 Grudnia 1841 za niedopełnianie obowiązków i niechęć ku Twu.
 35. Stetkiewicz Antoni, wyrokiem Sądu bratniego w Havre z d. 15 Stycznia 1842 za nieczynność i niepodzielanie zasad.
 36. Cieslakiewicz Konstanty, wyrokiem Sądu bratniego w Strazburgu z d. 8 Stycznia 1842 za niedopełnianie obowiązków.
 37. Banaszewski Felix, wyrokiem Sądu bratniego w Tuluzie z d. 30 Stycznia 1842 za niemoralne postępowanie i odstąpienie zasad demokratycznych.
 38. Ogrodziński Jan, wyrokiem Sądu bratniego w Clermont-Ferrand z d. 12 Marca 1842 za odstąpienie zasad Twa i za manifestowanie nacechowane złą wiarą.

Wyszczególnienie Sądów Bratnich na kwartał czwarty.

Stosownie do § 3go postanowienia o sądownictwie odnawiamy listę Sądów bratnich.

Z kolei zeszłego kwartału pozostałe Sekcyje: Havre, Paryż, Rouen, Strasbourg, Toulouse są najpierwszemi do sądenia spraw na nie przypadających. Nowa zaś kolej w porządku alfabetycznym będzie następująca: Clermont-ferrand, Havre, Paryż, Rouen, Strasbourg, Toulouse, Tours.

Versailles, d. 20 Marca 1842 r.

Sekretarz,
Teofil Wiśniowski.

Pozdrowienie i braterstwo,

Prezydujący z kolei,
Wiktor Heltman.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY

PODATKU ZŁOŻONEGO OD 1^{GO} GRUDNIA 1841 DO 1^{GO} MARCA 1842.

NAZWISKA MIEJSC.	GRU-		STY-		LUTY.		NA FAMIŁĄ J. ZALIW- SKIEGO.	
	DZIĘŃ.		CZEŃ.					
	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.
Agen, sekcyja	17	75	»	»	»	»	»	10
Ajaccio, 1 członek	»	»	7	50	»	»	»	50
Airvault, 4 członków	»	»	9	»	»	»	»	»
Amiens, 1 członek	5	»	5	»	5	»	»	75
Argenton, 1 członek	5	»	»	»	»	»	»	»
Aschviller, 1 członek	»	»	»	»	12	»	»	50
Auch, 1 członek	»	»	4	»	»	»	»	»
Avranches, 2 członków	30	»	»	»	»	»	4	»
Bagnères des Bigores, 1 członek	»	»	»	»	10	»	»	»
Bastennes, 1 członek	3	»	»	»	»	»	»	30
Bouzonville, 1 członek	»	»	20	»	»	»	1	50
Caen, 2 członków	6	20	»	»	»	»	1	30
Carifontaine, 1 członek	»	»	7	50	»	»	»	»
Chandellier, 1 członek	6	»	»	»	»	»	1	50
Chatillon en Bazois, 1 członek	3	»	»	»	»	»	»	»
Clermond-Ferrand, sekcyja	14	50	»	»	»	»	7	45
Craon, 2 członków	»	»	7	20	»	»	»	40
Courcelles, 1 członek	»	»	5	»	»	»	»	20
Draguignan, 3 członków	12	80	»	»	9	60	»	»
Eyreaux, 1 członek	1	80	»	»	»	»	1	»
Genlis, 1 członek	»	»	4	»	»	»	»	»
St.-Génis, 1 członek	»	»	»	»	7	50	»	75
La Guerche, 1 członek	»	»	32	»	»	»	4	»
Hautvillers, 1 członek	6	»	»	»	»	»	»	»
Huppain, 1 członek	5	60	»	»	5	60	»	80
Jonzac, 1 członek	»	»	»	»	9	»	»	»
St.-Junien, 3 członków	10	50	»	»	»	»	1	20
Laroque d'Olmes i Lavelanet, 5 czł.	»	»	10	80	»	»	1	70
Londyn, sekcyja	»	»	57	50	»	»	6	25
Lyon, sekcyja	7	50	»	»	»	»	»	10
Le Mans, sekcyja	»	»	21	80	»	»	1	80
La Montagne, 1 członek	3	»	»	»	»	»	»	»
Marchenoir, 1 członek	»	»	17	»	»	»	3	»
Marmande, sekcyja	»	»	»	»	52	60	»	»
Metz, sekcyja	»	»	19	80	»	»	3	20
Marsylia, sekcyja	»	»	95	»	»	»	7	40
St.-Malo, 2 członków	13	»	»	»	»	»	»	»
Montpellier, sekcyja	»	»	»	»	37	30	1	70
Nantes, sekcyja	50	»	»	»	262	25	7	55
Nogent-le-Rotrou, 3 członków	»	»	9	»	»	»	1	50
Przeniesienie	200	65	232	10	410	85	60	45

NAZWISKA MIEJSC.	GRU-		STY-		LUTY.		NA FAMIŁĄ J. ZALIW- SKIEGO.	
	DZIEŃ.		CZEŃ.					
	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.	fr.	c.
Z przeniesienia	200	65	332	10	410	85	60	45
Nonancourt, 1 członek.	1	»	1	50	1	50	1	50
St.-Oyen, 1 członek.	4	»	»	»	»	»	»	»
Paryż, sekcyja	»	»	»	»	251	35	12	»
Puy-l'Evêque, sekcyja	»	»	9	20	»	»	»	»
La Rochelle, sek. Thairé i Aigrefeuille	176	25	»	»	»	»	11	»
Rouen, sekcyja	»	»	51	10	100	65	7	50
Strasbourg, sekcyja.	»	»	»	»	146	»	7	75
Sillé-le-Guillaume, 1 członek.	12	»	»	»	»	»	1	50
Tarbes, 1 członek	6	»	»	»	»	»	»	30
Toulouse, sekcyja	100	20	40	85	39	75	2	»
Toulon, 3 członków	18	75	»	»	»	»	1	5
Tonnay-Charente, 3 członków.	11	»	»	»	»	»	4	»
Tours, sekcyja	17	25	»	»	»	»	»	»
Valbonne, Cannel i St.-Laurent, 3 czł.	»	»	»	»	25	»	1	50
Versailles, 1 członek	2	»	»	»	4	»	»	»
Villeneuve, 2 członków.	12	»	»	»	»	»	»	»
Vimoutiers, 3 członków	»	»	»	»	24	»	»	»
Ogół	561	10	434	75	1003	10	110	55

REKAPITULACYA.

W miesiącu Grudniu 1841	:	fr.	561	c.	10
id. Styczniu 1842	:	»	434	»	75
id. Lutym id.	:	»	1,003	»	10
					» 1,998 » 95

Składka nadzwyczajna przez członka J. P. z Sekcyi Paryż
wniesiona » 100 » »

Fundusz na potrzeby Towarzystwa.

a. Remanent z d. 1 grudnia 1841 wykazany	fr.	234	c.	15	1/3
b. 2/3 podatku zwyczajnego w grudniu 1841 f.	374	c.	6	2/3	} 1,332 63 1/3
» w styczniu 1842 »	289	»	83	1/3	
» w lutym id. »	668	»	73	1/3	
c. Składka nadzwyczajna		100	»	»	
d. Za pisma Towarzystwa		74	»	»	
e. Ze sprzedaży dzieła ofiarowanego przez Raspaila		2	50	»	
f. Z funduszu zachowanego w depozycie do decyzji Twa.		300	»	»	
					fr. 2,043 c. 28 2/3

Kapuwiczowi wypłaciła Sekeya Bordeaux	5	»
Majewskiemu	36	»
Łączkowskiemu	10	»
Łonkutowiczowi	24	»
Bębnowskiemu	20	»
Gierszowi	10	»
Piotrowskiemu	10	»
Wojęńskiemu	55	50
Kamińskiemu	31	»
Halickiemu choremu na przedstawienie Sekcyi Paryż	30	»
Witkiewiczowi	30	»
Bukowskiemu	15	»
Chylińskiemu	20	»
Daraszowi	30	»
Maliszewskiemu	37	50
Zenderowi	20	»
Hiwikiewiczowi	10	»
Bałajszycowi	10	»
Węglińskiemu na przedstawienie Czł. z Huppain	20	»
Kurowskiemu Marcinowi choremu	20	»
Korrespondencye, zmiany i kupno biletów	30	70
Użyto na potrzeby Towarzystwa z funduszu zachowanego w De- pozycie do decyzji Towarzystwa	300	»
Zatrzymano w depozycie	200	»
Razem	1,174	70

REKAPITULACYA.

Przychód od 1 ^{go} grudnia 1841 do 1 ^{go} Marca 1842	fr. 1,509 c. 48	173
Rozchód	» 1,174 » 70	»
Zostaje w kassie	» 334 » 78	173

Fundusz na familię J. Zaliwskiego.

Wpłynęło od 1 ^{go} grudnia 1841 do 1 ^{go} Marca 1842	fr. 110 c. 55
Z Evreux :	
Sudlikowski Wincenty	fr. 1 c. »
Cygański Marcelli	» 1 » »
Cygańska Walentyna	» » » 50
Cygańska Sidonia	» » » 50
Wrześniewski Ignacy	» » » 75
Rodowicz Andrzej	» 1 » 20
Przybyłski Ludwik	» » » 50
Z Avranches :	
Niemojewski Edmund	» 2 » »
Razem	fr. 118 c. 00
Posłano Oby. Zaliwskiej	» 103 » 65
Zostaje w kassie	» 14 » 35

Na Czytelnię Polską w Paryżu.

Amiens, f. 2. — Sillé Guillaume, f. 1 c. 50. — Evreux, f. 1. — Dragui-
gnan, f. 2 c. 40. — Clermont-Ferrand, f. 2 c. 15. — La Guerche, f. 3. —
Nogent le Rotrou, f. 1 c. 50. — Le Mans, f. 1 c. 30. — Londyn, f. 3 c. 10.
— Rouen, f. 3. — Marsylia, f. 7. — Bouzonville, f. 1 c. 50. — Metz, f. 3 c. 50.
— Aschwiller, f. 1. — Strasbourg, f. 9 c. 50. — Montpellier, f. 1 c. 50. —
St.-Génis, f. 3. — Vimoutiers, f. 2. — Nantes, f. 16 c. 45. Razem f. 66 c. 40.

Za zgodność,

Sekretarz Centralizacyi,

Teofil Wiśniowski.